

Utóirat:

de Kovacs Gyula.
székelyi tanár úrnak.
Debrecen, 1918 március 19-én.

Pinoté
s. i. de bain

Schweizer 1918 Minium f. du. Holzg. v. J. 1918

Hesperia's

Hossájaink
1918. VII. Környék

A szocializmus és a jövő.

Doktori értekezés.

Írta:

Kabai Kálmán

A 2648

Mi a szocializmus.

A közel négy évtizede tartó világháború egyik fő céljében vajon foglalkoztatja-e nagyobb szerepet az emberiséget, mint a társadalmi átalakítások szerepe?

Az újkor proletárság, amely fejlődésnek eddigi stádiumában már a békeidőben is fenyegette a társadalmi egyensúlyt, utópistikus eszméivel annyira meglepettette és magával ragadta a néphörségeket, - amelyek a háború okorainak annyira is a kapitalizmus tevékenységét, erejét a világ piacokában már annyira katalinon érte magát, hogy egy-egy triumpfát, például a pár dekarálását egyenlő demokratikus (népi) társadalommal követte el, egy másik esetben pedig - ugyancsak demokratikus alapon új államot szervezett az életheben, mint azt az új Ukrajna létrejötté bizonyítja.

Mai háborúunk történetének nem egy fejeletében kereshetők felül a demokratikus jelölőkel költő szocializmus propagandája. Flanzenkiser a stockholmi szociáldemokraták bekeze, amely a béke minden áldásai mellett kigáncs-

hatatlan végtelenségét kordozott volna méhében.
Flaegratas jelzések nélkülözhetetlenek min-
denkor méltóságokba sodorák az elemeket. A bol-
dogulás örök problémája, vagy minthogy Proudhon * ta-
lálta meg: a nyomasztó vallás az empirikus proci-
alismus helyes rendjében találhatja meg egyetlen
megoldását. De hátha melyik az a helyes rend, és
mi is a társadalmi és a -procializmus? *

A procializmus * egyike azon idők, minthogy maga
az emberi társadalom; időnként-ideig megújuló tilke-
kozás a földi igazságtalanság elleni küzdelem. Kül-
lön, egyházak, vallásigazgatók és azok a nagy veje-
rűk, amelyek már már nemcsak a saját nemze-
tük, hanem az egész Föld népének társadalmi
életét gondolkodási körükbe vonják - sokszor kel-
tek és a szegények, a mezei és a nyomorúság,
jogtalanság érdekében a földi igazságtalanság ellen.

De a modern értelemben vett procializmus ma-
rka a Mart és Engels által felállított történelmi

Érték, minthogy a társadalomban a gazdasági fogalom, azaz az a
szegények mielőtt kerülhet, vissza; chimolgiai jelentése
a Latin Socius - societis - társ, társas jogok ered. Értékje.
Két Örök Robert Laquelle pléon, de Latin Reybaud
és Pierre Larant is megvanak mindkétje az új pro fel-
találása (Közös Érték, A procializmus).

materializmusnak (ökonizmusnak) nevezett
szocialfilozófiai irány egyében terjesztő; - Ezzel
a tennivaló alapkétele a jogszociológia szempontjából
felismerve az, hogy minden jogrendszert vizsgálólag az ille-
tő társadalmi gazdaságától függ. De egy társada-
lumnak nemcsak jogrendszere, és ezért jogélete áll ma-
rés függetlenül az adott társadalmi gazdaságtól, hanem a tár-
sadalomnak vallási és moráletikai eszméi, vala-
mint egyes intézmények helyeséről, vagy igazsá-
gáról való felfogása is, nem igazi okai a társada-
lom fejlődésének, hanem csak maguk is csak vissza-
verődései (reflexei) az illető kor gazdaságának.

Ez a társ a szocializmus szempontjából kri-
tikon - talán éppen azért is kerüldhetjük a
XIX. század egyik leghatalmasabb jellegű terne-
kének, mert az emberi társadalom fejlődésének
tanulmányozásából kiragadja a leghatalmasab-
bat és a társadalmi jelenségek egymás-hoz való
viszonyát leggyakorlatosabb vizsgálódásainak középpontjává.
Alapelvejében tehát még tovább megy és kimond-
ja, hogy az emberek különböző gazdasági viszonyba-
lépések egymással, ami azt jelenti, hogy a termelés

"viszonyok (ami alatt v" a működés és működés
egymáshoz való viszonyát érti) a termelési szférától
főt függenek, amit Kaubskij, "Mare gazdasági
tanai" című művében világosan így formálta:

"A termelési szféra és a termelési viszonyok és a társadalmi viszonyok, amelyekben az egyesek
termelnek: a társadalmi termelési viszonyok.
A termelési viszonyainak sorsára állítja azt, amit
társadalmi viszonyoknak, társadalmi viszonyoknak ne-
vezünk; oly társadalmi viszonyoknak, amely a termelési
fejlesztésnek meghatározott fokán áll, amely saját-
os meghatározott jelleggel bír." Például a Pa-
pánál a megfelelően annak a termelési viszony-
nak, hogy a kő, mint anyag dolgozik. Mert a Pa-
pával dolgozó képzőművész, mint a kő, mint anyag
megműveli a földet, hogy az egész kő, mint anyag
áll, felelősen az erőt; a fagyóerőt elhárítja
sok, jóval a földet határozottan kő, mint anyag és ab-
ba kővel vethetnek. Tehát a kő, mint ter-
melési eszköz, megfelelően annak a termelési vi-
szonyoknak, hogy a kő, mint anyag dolgozik.

Kaubskij is példát ad a kő, mint anyag.

mi fennelőrendje, tehát a kommunikatívus
tulajdon kialakulását illetőleg egyes primitív
népeknél. Figyeltük például a földművelésu ala-
pító indus faluközségeit. Igaz ugyan - írja
Platonsky - hogy az ezekben működött őseredetű
kommunizmusból már csak egyenes maradvá-
nyokat találunk Indiában. De még March, Ma-
csoniai Nagy Sándor kegyermaggya Strabo' szö-
veit (XV. I. 66.) Indiában oly vidékeiről adott hírt,
ahol a föld közös tulajdon volt, ahol azt a falu be-
liek községe működtetik meg, s ahol annak e-
redményeit, a termést egyenlő körűt osztották föl.
Ölphiusban merint az a község még magának
elője Indiában több részben fennállt. Járában
a faluközség oly formában áll fenn, hogy a nagy
földet időről-időre újra felosztják a falu be-
liek között, akik a maguk részet neve magán tulaj-
donként, hanem csak bízalmas ideig való haszno-
latra bírják. Elő Indiában a nagy föld már legtöbb
nyire az egyes falu beliek magántulajdonára lett,
az erdő, legelő, és munkálatlan föld azonban még
sok helyen közös tulajdon, amelyek minden egyes
nek, a községhez tartozónak jója van használni.

Amikor az ipar művészei mindinkább
előbbrehaladt, az ipart is az egyes és saját gyártási
letei fedezésére olyan termelési szolgálatot (gyerme-
moskát pl. gyermekeket, gyáladókat) kért, amely ter-
melési eszközök megfelelően annak a termelési
üzemnek, hogy az egyes egyes magának dolgozik.

Ebben a korban, vagyis az emberi kapcsolatoknak
megminőségítésének fokán megváltoztak a ter-
melési viszonyok, kialakult a magántulajdoni
rend, mint egy gazdasági jelenségeknek karsa-
dalmai függvénye. Ennek a fejlődésnek mintegy
szükségessé vált követelménye volt, hogy magántulaj-
donnal is rendelkező tőke a részéről az
okaját, amely a tulajdoni rend megváltoztatására itá-
nyul, mely esetekben az állami helyeküknek
javítását remélték.

De később az ipari forradalom beálltával, a gépek
a külső felépítésük és más mechanikai szerke-
zetek felállításával, a géppel a termelési viszony
az, hogy a munkások dolgozzanak a munkással.

Már előbb említettük arra, hogy a mindenkori
termelési viszonyok állapítják meg a termelési vi-
szonyokat. A termelési viszonyok pedig kifejezés

nyernek a tulajdon viszonyokban. Az első esetben a község maga részében dolgozik, a termelés tehát a közösségi illeti meg, tehát a kommunisztikus tulajdon áll fenn, a második esetben pedig az egyén, vagy individualisztikus tulajdon. Ha az az álláspont, hogy a munkások dolgoznak, emiatt fogva a termelt javaknak a munkásokat kellene megilletni, tehát kommunisztikus tulajdonnak kellene lenni. De éppen itt van az ellentét, mert a gyárosé a termelés.

Most a munkások termelését, de megmaradt a magán tulajdon.

Letört a modern kapitalizmus, amely kifejezője lett a kollektív termelés és individualis tulajdon közötti antinomiamnak. Kialakult a magyarázó okok sora, amely minden műveltségben most is szinte egymaga birtokolja az összes produktív javakat a maguk részében (értve alatta a termelési eszközöket - gépeket - gyárat), valamint a használati javak nagy részét; de nemcsak ezt, hanem a lét fenntartására legkevésbé esebb elsőrendű javakat - az élelmiszereket is.

Ezzel szemben áll a vajutalannak sora, amely arra van utalva, hogy a birtokosok tulajdon-

káját, hogy így annak ellenében a lét fenntartásá-
ra művészetelőrendű szűkösgleltetőkötőzárakat
meghosszítja. Ez a proletárok osztálya, vagyis a
proletariatus.

A bürokrácia (a miniszter), hogy minél nagyobb mértékig re tegyen azért arra törekszik, hogy minél később minőségéből a saját hasznára minél kevesebb többletet (Mehrwert) kigyezel, nem törődve természetesen azzal, hogy a miniszter sokszor projekt beütközik szemben a valósággal, kihatással, életmódjukat ezzel megnehezíti, életüket megpróvidíti.

Látványosabb, hogy a bürocrácia és proletariátus a legnagyobb mértékben ellentétben állanak egymással szemben. Ez a nagy ellentétet pedig meg is mutatja, hogy a proletárok feltevése ma sokkal jobban, mint valaha és azelőtt volt, amely a tulajdoni rend megváltoztatására irányul, mert ez egyaránt és a társadalmi helyzetük javítását követeli. Ezért méltán nevezik a szocializmust „a modern proletármozgalom elméleti kifejezésének”. A tudományos irrodalomban is megtaláljuk a szocializmus definícióját. Így Dr. Kovács

Gábor, "Szocializmus" című művéjében így de-
finiál:

"A szocializmus objektív leghagyabb értelme-
szerint oly társadalmi rendet jelent, mely a ma-
i magántulajdon a alapuló társadalmi (jövedel-
elosztás) renddel ellentétben a közös, kollektív tu-
lajdon alapján épül fel, de szubjektív jellemzői a ma-
törkövéseket, mozgalmakat is, amelyek egy ily kol-
lektív, tulajdonon felépülő rend megvalósítására
irányulnak."

A szocializmus tehát egyfelől, mint egy új
társadalmi, politikai rend, másfelől, mint tudomá-
nyos módszer: előszörban a társadalmi gaz-
daságtan annak irányja, amely kívánatosnak tart-
ja az ily társadalmi rendnek a mai társadal-
mi organizáció helyére lépését, tudományos ki-
térési alapján azt hirdeti; hogy a társadalom a
becsfejlés, immanens próba hatása folytán va-
lóban, a kikerülhetetlenül jelen az irányban
fejlődik.

Mart Károly *Zur Kritik der politischen Ökonomie* című művéjében a Kapitalizmus
kezelési módjait illetően így ír: "Az anyagi é-

let kemelési viszonyai magyárk meg általában a
korsadalom, politikai és mellemi életfolyamatot.
... A korsadalom nagyai kemelési prói fejletthe-
gük bizonyos fokán prociethoruek, de akkor
kemelési viszonyokkal, vagy jogi kifejezéssel el-
ve a külső viszonyokkal, amelyek közt ad-
dig fejlődtek.

Ami addig a kemelési prók fejlődésének alak-
ja volt, most bilincseivel változik. Ekkor követ-
kezik a korsadalom forradalom ideje.

A socializmus kava azt tanítja, tehát, hogy
mai magántulajdon bilincs, azt szét kell törni,
ami azonban csakis egy nagy socialis világforra-
dalommal következhet be.

A socializmus történetének rövid áttekintése.

Mint említettük, a socializmus olyan
papi, mint maga az emberi korsadalom. Megnyí-
latrozásának iránya kemelési próinál függ,
hog nem mely időpontban milyen kemelési visz-
a vezetők prói a korsadalomban.

Egy példának az agrár foglalkozású okorinép

szocialistikus törekvése a föld, igazságos elosztása
körüli küzdelmekben merült ki. A vagyonszerzés
görgő népszocialpolitikája a helyes jogvédelemel-
osztáselméletet írja kihasználására. Szocialista
vannak lefektetve a bibliai népek törvényhozá-
saiban is, amelyek a vagyonszerzéselmélet, a
„milliók egy miatt”-i jogvédelmek megakadá-
lyozását tűzték ki célul.

A római gazdasági életben a jogállamunk
külajdani föld méltóságát látszik tisztázni
az egyenlőség elvét, a vagyonszerzéselmélet
a méltóság elvén itt is éles kontrasztokat min-
táznak. Az első lépés a szocializmus magasabb
ethikai praxiséjé felé Platon eszményi államának
gondolata (Politica), amelyben kezdve újra a
ma' akkoriban is véredeknek arányokat illesz, ön-
es' kommunizmus. megleknek.

Utána a keresztényiség gondolata az, amelynek
szocialisabb ideál uerü képzeltet: a szegények
felkarolása, mely ebben a Krisztusi mondat-
ban állott terket: „Gereget felebarátodat, mint
önmagadat”. Fajha ezen épült volna föl az apóka
lepergett kitérődő szocialis világbölcselete és

gazdasági élete! A kereszténység első századaiban még érlelhető az egyház férfiak körében s nagy gondolatok hatása, de később - mint minden emberi művelődés - visszaélés, kimoósítás kezdődik burjánzani, épp az egyháziak körében. Egyeszek által sűrűn külföldre vitték a kommunismitás elvét, hogy az egyház radikális férfainak kellett volna a homiszl. nyavalykát, szűkítő, alacsonyabb mővelődést.

Luther is első, aki rámutat arra, hogy a papizmus gondja nem az egyházat, hanem az államot kell, hogy terhelje. Így jutnak először be a laikus érdekek érdekek, a világi szempontok. A szocializmusról való gondolkodás renaissance-je következik eután, élén Morris Farnissel, akinek "Utopia" című munkája három porczadon át viaszgylja az elvetredőket.

Utána Rousseau következik, híres Contratsociaux-jaival, majd Robespierre, a francia forradalom nagy szocialistája, mint a vagyonközösségnek hácsái.

A 19. század szocializmusa - Fichte, Robertus, végül Marx tanainak befolyása alatt áll,

ebből Krisztályosodik ki a szülőjdanjog hiptan-
sajának az állami jólet fontosságának és - a
munka megbecsülésének hármasszabálya.

Ezek a három természetesen a mai világ-
háborúban magyiszt nem visszecsülnék, vi-
szont másképt a mostani viszonyok újabb per-
spektivát nyújtanak a szocializmus fejlődés-
ének jövőbeli lehetőségére, mert amennyire
elvitázhatatlan, hogy a mai háború erüpcijá-
nak egyik jelentős oka szocializtikus bajokra
vezethető vissza, úgy megdönthetetlen az is, hogy
a jövő gazdasági alakulásánál figyelembe ve-
endő szerephez kell majd jutnia a szocializti-
kus szempontoknak.

Az ipari géptechnika magasra fejlődése
lehát, mint az példákban körvonalozták: no-
ha kezdetben éppen a legkifejezettebb jele volt
a szabad versenynek - minden szocialis fejlő-
dés és létezésnek - éppen ezt semmibe vette meg.
A hársadalomnak mindegy kimérésére lett le-
lát, mely mindig az egész hársányára magy-
is, hogy a szocializmus éppen a jövő - re actualis,
a hársadalom jövőbelének, az egyéni érdek

ellenutókatok méltányos alapon való hanem
is kibekötésre, de legalább is kivételására.

A bajok egy, a mai viszonyoknál már
meg nem felelő társadalmi rendből fakad-
nak. A megilletései feltétellett és magához az
élethez, a benne való emberiség méltányos be-
rendezéséhez való jog ellenében állanak egy-
mással.

Famalka tehát eszébe a mai rendnek
egy új társadalmi berendezkedés: a jövő társadalmi
rendjének a megteremtésével a mai viszonyokat
megújítására. Ez kapcsolódik a Szociológia,
mint tudományok elvételés a maga feljessé-
gében. Mivel a szociológia a mai - n keresztül
mindig a kielégítőbb helyre akar fektetés
vezető lenni. Kérdés hogy, miképen, mily válto-
zásokkal reméli az új, a jövő társadalmának
az előretörését. -

A társadalom az egyik legképzesebb pu-
ber közösség, szinte egy - fogalmitag csipán
nem az - az emberiséggel. - Egy közösség jelenlét
a vezetésre bízható lehet vagy maga a közösség, a meg-
felelő működés szerint, vagy kevés számú ember.

sachtaluni rendjét. Míg a termelés nem elégitheti ki
mindenkinek; termelésben az elvált korszakalumi so-
kaly magasabb igényehez mért kívánalomait: min-
degy valamelyik köztársasági jogait, a mely-
nek a munkájából az élet mindennapi követelése
nyílni felül szemlélendő "életboldogság" túljáradall
képe a miénk elvezi.

De a fejlődésnek ez a menete, mely mindég önma-
gát jósásként; csak egy bizonyos határig mehet el. Ami-
kor már a korszakalumi ipar a nagy ipar útján oda-
ig jutott, hogy a termelő-pro-
fesszorok, egyre nagyobb és nagyobb tömegek mellett
életkörülményeinek a megfelelő alapon történő ki-
fejlesztése is a helyét az érték a termelésre, a jó a fog-
lalkoztatásra kerekelt, még pedig bizonyos egyenlő iránt
alapon dolgozó egyesek kezében van, - amikor a ma-
gán túljáradall korszakalumi ipar felzárkózásával fe-
nyegvő a meglevő korszakalumi rendet és akadályoz-
tatja, - Az önkéntes a magán-túljáradall megosztá-
sára. - De lehetséges-e és mily módon?

Az általánosulárnak az új rend felé minden erő-
re kérés után keltetve megfontolásra. - Legnagyobb
hajléma, ha az elnyomott sok kalyok jogait pro-

makos plismerkedéseire keinyerültek, mert
az a belső berendezkedést hosszabb időre veszélyez-
tetve. Nem is várja azért a szocializmus, hogy ma-
társadalmi rendűllés a magán tulajdon megszüntet-
tése alapján való megújulása momentán végbe
menjen, mert az eszköz sem kiválasztható egyetemes
"termelő" próba fejlesztése, a megfelelő alapon va-
ló megújítás is hosszabb időre a munkája. —

A szocializmus forradalma tehát a jövő rendűllés
lassan belátó, fokozatosan átfutató törekvése. Nem is
mihelyt végbe tudjuk vezetni kisebb területre, egy
országra korlátozódva. Mert a magán tulajdon, az
internacionális közönységet, érdekességét ellet k
rendűllés a bürokráciában. A nagy közhatalmú orszá-
gok sorára döntő befolyású. Ki kell fejleszteni az
átalakulást a ma érdekességében lévő egy
civilizált közönységre, mert csak az egész ma egyetemes
eltek alapján berendezkedett alakra az áthatalmas
főpiherülési a jövőre átalakítás.

Ha felelünk még arra, — mert ma el nem dönt-
hető: végbe megy-e és mikor a fenti szocialis átalakít-
lás — az eszközével: a magán tulajdon megszüntetése
vel mily következményekkel lesz a jövőre: a

socializmus és a jövő kérdésére a feleletet megadja.
Milyen lesz a jövő társadalmának a képe, és az általa
keltés a felelettel szemben vezte meg: mi lesz a ma-
gai túljáradó megművésze a Következőse. —

A jövő rendjében a társadalom magyarázta a
döntő felelet, aki kivétel a társadalmi jogát és a ter-
mek felosztását az egyes kezébe, és maga rendelkezik ve-
le oly alapon, mely a községben minden jogos érde-
ket, emberileg egyformán méltányos kívánságot
kiegészít. Ezzel kiküszöbölődik a mai rend bűnös-
lag keltés meg- meg tökéletes, az igazság, me-
lyek az egyes érdekekre megmutatja az egyenlő
érdekekre községben magukról pluraadnak. —
Eliminálódnak pedig azok az emberileg szem-
retek variálta tömeggyilkosságok, amelyekre Lóla
munka rá a magyarázta csatlakozás melyével és az
elképzelhető személyes események. Ma a társadalmi
teremt a kultúrának, mert a társadalmi és a per-
sona, a foglalkoztatási jog birtokosai elvonják nem hogy
a feleletet, de a szükségét is a foglalkoztatottól.
Egyenlő kívánságra behatárolt az ami meg-
felelő nyelvezet mellett kielégítendő minden emberile-
g méltányos kívánságot. Sőt a felelet permutáció

igényeket szűlve és látva el egyszerre, kiné-
vett a minimalisán felüli, az élet elemezhetetlen
szükségletein túli vágyakat is kielégítve. A magyar
túlajdon felzabálásával felbecsülkedik a
mai egyéni verseny által bémított nagyipar a tár-
sadalom orvosi kiterjedtségével fogva horribilis mé-
téken kíváncsiaknak, - elegeműfermek áll pen-
deljére minden igény kielégítésére. Hasonló ál-
alakulású magát - részben püregelik a legkiválóbb
magyar sociológusok, még inkább közgazdászok.
A föld túlajdon felzabálásával a mezőgazdaság.
Kielégül minden kéren minden kíváncsi és
szókatok továbbra nem a mai szelleműben, his-
tálván, hanem a munkamagasság felkeltésére
összesülésre váró előbb megokoltan. Az új fej-
lés új szótárokat teremt nem a job, hanem a min-
kához való felkészültség alapján, bár az egy bipo-
nyas szakma munkához való képzésének közönsé-
megszűnik, helyesebben nem a mai kis kapacitási,
hanem szűkebb a kéren foglalt és egyúttal elme-
lyítettbb ter. A társadalom egyéni a termelés-
nek új kiterjedtebb ágában közülnék fel az életre.
Nem lesz Karzfreundler a termelésben, a mit Kello

vigzarat nélkül a szabad választási jogú munká-
ka megosztás mégis megteremtethető. Az emberi
képességek lehető mértékben való kifejlődése mind
"quarant"-ja lesz a hatalmas igény tömeges kielégíté-
si igénygerület, kemelésben. Ki-ki előtt ott áll az
egyéni érvényesülés szabos hatálya. De alatta-
sában, plézt eredményekben a közjón.

Általános együttműködés elve köti össze a társ-
adalmi tagjait, a kemelési szférákban a legfokos-
sabb kihasználása közcéli, a legmesszebb mérték
kemelési közérdekké lesz. Közérdekbe, hogy minél tá-
gasabb körű és messze elterjedt legyen a kielégülés is,
mert az igények felette felszöknek, plául megzár-
pondukt, de más igényrovissza egyetlen kíváná-
sban se teljesülhet ki.

Ezekben gondolja Engels körvonalozni a ma-
gántulajdon megszűntetésével pljóvó új társadal-
mi rend kialakításának ^{szükséges} feltételeit. Szükséges vonásait.
A fokozatosan pljóvó irdekl-Kiegyenlítődségek
kell elkövetkezni. Fogatlanul, emberileg mel-
lányoktanul senki se sajátíthasson ki más plót
semmit: vtel szolgálja magának, mindent em-
bertársának, az egész társadalmi közösségnek, a

céljait a legmegfelelőbbben. A cél plerésére: a
jóvő társadalmi valak a megteremtésére a thesi
új társadalmi berendezkedésre új jogalapra
van szükség, bár a szociális forradalom lassú
átalakító körképében ma oly mederben nyo-
múl előre, hogy megmaradjon, a mily folyó csak
lehetőség - a szociális institúció, csak bajai oros-
soltassanak, lehetőleg helyes mértékben.

Hegel gondolata szerint a nagy és kis kozmosz
: a mindenség és az ember orzosa a thesis, antithi-
thesis szintézis harmas kapcsolódási sorozatú lánc-
sorozatában éli a maga életét. Ez „in logicé” igen
nagyas gondolat, emberileg helyes körkép az a-
galább is az ember világa. Az emberi történelmi
történelmünk a folyamán mindig volt egy-egy fe-
lés, egy thesis, a mely egy bizonyos korban bizonyos
körülmevetek közt a helyét megállta, az em-
berileg lehető állapotok maximumán tökéletessé
vált. De a tökéletesség jelleme igen az, hogy soha
nem tökéletes, befejezhetetlen. Idő múltán ezembe
áll vele egy már részben más tökéletességnek gon-
dolt állapot, az ellenkező jággyban, mely az előbbi-
nek antithesis. Ez a negatív mozgás már ezembe

kerül egymást kívánság ellenétével, s most a ke-
tő egymással egy harmadikhoz képest van viszony-
ban: szinkronizálhoz. Ezaz minden ember tör-
téne nem maga magából, hanem egy közbe eső köpeny
keresztül megy át az időben, minden az ellenétéhez
képest kötelezettséggel.

Ezt az átmenetet éli most a socializmus.
Tehát ként kialakult végtelen sok hányas képer-
lődés folyamán a kollektív tulajdoni rend. Bekö-
vetkezett negatív ként a magántulajdoni rend.

De el kell következni a negatív negatívizáció:
egy communista társadalomnak, mely szinkroni-
zál a folyamat kétoldali predőrnél. Itt a fo-
galom valóságában a továbbiakra nézve megta-
madhatatlanná ként szolgáló megvalósítás.
Ez a nagy megoldást készíti a jövő számára
a socializmus kiáltás elvileg, nem a részletei-
ről, hanem a jövőre, nézve a dolgokat. A világ a
jövő problémája, de akkord jait hangyereselik más
rész. — Marx még mindig remélte, hogy a socialis-
tás gyorsan kitörne, ként, s heves intézkedések köz-
vetlenül dől el a negatív kérdés. Ként a
megoldás lassú folyamat; a köze intézkedése.

ivel szemben fokozatos biztonságát alapulvát
a megfelelő ellenintézkedések az ellentétes
erők részéről. A tökéletes hatalmában kark
ja a munkát, ug, hogy az utóbbi meg van fogva
a megideált ellenértékét. A munka és el-
lenték jogkörében megfogja a mindeket ki-
elégítő státiát, — a humanitás jégében: ebben
esúciónál a szocializmus és jövő kérdése.

Kautskij, Marx gazdasági tanulmányai,
Kovács Gy. Dr. „a szocializmus”
Pouló Brídop „jogbölcselet”
Garaúny Erősi fordításában, Engels: „a kommunizmus alapelvei” és „a kommunista hitvallás”
Thégy Gy. Dr. „jogbölcselet” előadásai.

